

En arena för de **stora frågorna**

Framtiden, vänner, status och tillit. Det är sånt som de flesta fjortonåringar i Sverige funderar på. Konfirmationstiden kan ge tillfälle att prata om saker som inte hinns med till vardags.

Fjortonåringarnas topp 15 vanligaste funderingar presenterades i en undersökning som gjordes häromåret. På första plats ligger: *Vad ska jag bli och hur hittar jag ett jobb som är kul och välbetalt?* Kanske inte så konstigt med tanke på att de är högstadieelever och att valet till gymnasiet närmar sig. Men även vänner och relationer upptar förstas tankarna. *Vem är en riktig vän och vem kan man lita på?* Miljön, krig och existentiella frågor ligger också i pipeline. *Varför händer onda saker i världen? Vad är meningen med livet?*

Det här är frågor som Rasmus Lindén, kyrkoherde i Öckerö församling, känner igen. Han har arbetat bland ungdomar i många år, både inom kyrkan och på annat håll.

– När jag ser tillbaka kan jag se en viss variation i vilka frågor som ställs. De frågor som är

aktuella i samhällsdebatten kommer ofta upp. Miljöfrågor och känslan av stress och krav har blivit allt vanligare. Men många frågor lever kvar och verkar inte förändras så mycket med åren. Till exempel om Guds existens, hur vi förhåller oss till andra och meningen med livet.

– Det här är frågor som vi i kyrkan är vana att prata om. Vi säger inte att vi sitter inne med alla svar, men vi kan vara en arena där man får lyfta små och stora livsfrågor.

Alla fjortonåringar i Sverige bjuds in till konfirmation i Svenska kyrkan. Tanken är att konfirmanderna ska ge tillfälle att lyfta stora frågeställningar som kanske inte ryms i vardags-samtalen med kompisar eller vid middagsbordet hemma. Ungdomarna kan få möjlighet att prata om viktiga saker med vuxna som varken är föräldrar eller lärare.

På Öckeröarna deltog 80 killar och tjejer i kyrkans konfagrupper på Hönö, Björkö och Öckerö det senaste läsåret. På Björkö konfaläser man gemensamt med Equmeniakyrkan. Även Pingst och Equmenia har gemensamma konfagrupper på öarna.

Vad är det som lockar?

– Jag upplever att det är allt fler som väljer att konfirmeras för att de funderar kring existentiella frågor. Självklart är också vad kompisarna väljer viktigt, att man hört om det roliga lägret, eller vad det nu kan vara, av någon kompis eller syskon som konfirmerats tidigare är.

Vad skulle du säga att konfirmandsåret går ut på?

– Konfirmandåldern är en tid i livet då

den egna identiteten formas och fördjupas. Det är ett gyllene tillfälle att på egen hand få prata om frågor som hör livet till. Under konfirmationstiden får man lära

sig mer om den kristna tron och får reflektera över livs- och samhällsfrågor utifrån den kristna traditionen. Konfirmanderna får höra att de är älskade av Gud och får uppleva gemenskap i ett sammanhang som inte kräver prestation och jämförelser.

Text: Cecilia Sundström

Foto: Magnus Aronson och Cecilia Sundström

”Miljöfrågor och känslan av stress och krav har blivit allt vanligare.”

TOPP 15 VANLIGASTE FUNDERINGAR

- Vad ska jag bli i framtiden?
- Hur får jag ett jobb som är kul och välbetalt?
- Vem är egentligen en riktig vän?
- Vem kan jag lita på?
- Hur blir jag rik?
- Varför händer så onda saker i världen?
- Vad händer när jag dör?
- Vad har jag för ansvar för miljön?
- Kan jag alltid vara mig själv?
- Vad händer om det blir krig i Sverige?
- Vem är jag egentligen?
- Vad är meningen med livet?
- Vad missar jag om jag inte har internet?
- Hur känns det att dö?
- Kommer jorden att överleva?

Källa: Svenska kyrkan: Unga tankar 2016, en rapport om vad fjortonåringar funderar på

På väg ut i livet! Konfirmanderna ger tillfälle att prata om viktiga frågor, säger Rasmus Lindén, kyrkoherde. Linnéa Martinsson och Moa Graf konfirmerades i Öckerö kyrka i maj.

VILMA EVERLUND, 15 ÅR, KALVSUND

Var konfan som du trodde?

– Jag trodde man skulle prata om typ Gud hela tiden, men vi pratade också om vänner, hur man är en bra kompis, mobbning och så. Vi såg en film om John Hron som var 14 år och blev dödad av nynazister. I Berlin var vi till

ett koncentrationsläger och Stasifängelset.

Det är minnen som kommer att finnas kvar.

– Jag är inte jättetroende och var lite skeptisk till konfa men jag valde att gå dit

och jag har gillat att komma dit. Vi pratade

om intressanta grejer, inte bara Gud och Jesus. Vi gjorde lekar och hade sjysta konfaledare.

– I Björkögruppen var vi 18 stycken. Jag känner alla, men det är inte alla man umgås med annars. Det var kul att hänga och tjöta lite, en chans att ses utanför skolan. Det var typ: "Konfa idag. Gött, vi ses där!" Några i gruppen kom från Öckerö, det var bra, vi hade sällskap på färjan.

Vad har ni gjort och pratat om?

– Det är tufft att vara ung. Jag pratar mycket med mina kompisar och vissa saker är mindre goa. Ulrika och Emma, våra ledare, berättade från sina liv, när de var unga och så fick vi prata om det.

– Vi har gått på några gudstjänster och hjälpt till med att dela ut blad och förbereda fika, det var kul. De äldre verkade tycka om oss och barnen också! Fast alla gudstjänster är inte så roliga, det tycker inte de kristna heller.

– Vi är en rolig grupp, vi har mycket energi och det blir mycket tjöt. Ibland har vi tjötat mer än vi övat inför redovisningen. Jag rekommenderar andra att konfirmeras – kristen eller inte. Vi är samma gamla kompisgäng.

AXEL HULTMAN, 15 ÅR, HÖNÖ

Varför valde du att konfirmeras?

– Det verkade kul med en resa och lite för presentationerna. Mina kompisar skulle gå och jag tänkte "varför inte?" Det har varit ungefär som jag tänkte mig. Berlin var jättebra!

Vad har ni gjort?

– Vi har gjort lite olika saker, vi var in till stan, till Johanneskyrkan. Jag hade inte hört talas om den, dit kommer hemlösa som vill reda upp sina liv och vi åt soppa tillsammans.

– Vi har också pratat om armbandet ... frälsarkransen och de olika pärlorna. Jag tror ju mer på vetenskap, men den kan inte förklara allt ... och då tror jag på en högre kraft som bestämmer lite.

– Konfan var ganska olik skolan, det var skönt. Inga läxor och så. Jag kände i princip alla i vår grupp på Hönö, men har lärt känna lite nya i Öckerö- och Björkögruppen. Vi har pratat om olika ämnen, men jag pratar om det mesta med

mina kompisar även i vanliga fall.

– Jag rekommenderar definitivt andra att konfirmeras! Det är roligt att vara med, en tradition och roligt att åka utomlands. Jag ska tipsa min lillebror, han är

13 år. Till konfirmationen kom släkten från Linköping och Skåne, vi var 35 personer, det var kul!

"Jag tror ju mer på vetenskap, men den kan inte förklara allt."

GLORIA TORGEBY, 15 ÅR, ÖCKERÖ

Hur var det att konfaläsa?

– Gemenskapen var det bästa. Vissa sa man bara "hej" till förut, nu känner man varandra bättre. Jag har varit med i kyrkan sen jag var liten, så det verkade kul och spännande. Jag har connectat mer med Gud det här året.

– Berlin var bäst, men tufft också. Både viktigt och hemskt. Det hade gärna fått vara två läger!

"Jag har connectat mer med Gud det här året."

Vad gjorde ni mer?

– Först var vi allihop på Fånarna på farmen där vi övade samarbete. Vi var med på olika mässor (gudstjänster) och vi träffade hemlösa i Johanneskyrkan. Jag visste inte att det fanns så många hemlösa och att de vänder sig till kyrkan.

– Vi har pratat om "Vem är jag?" Hur kan jag älska någon annan – och mig själv? Och hur kan man älska Gud? Det var inte som skolan, inget plugg, jag lärde mig för att jag vill. I skolan vill alla olika, här var alla där för samma sak.

– Jag kan prata med mina tjejkompisar om tro och sänt, vi är väldigt öppna med varann. Vi var väldigt öppna i vår grupp också, man kom in på sin egen koppling, tankar om Gud och vågade säga hur man tänker. Ingen hänskrattade eller så. Vi gjorde övningar, för mig var det från hjärtat.

– Jag och tre till döptes en helg före konfirmationen, jag var inte döpt innan. Det var fint och jag fick ju bestämma det själv. Jag vill gärna hänga kvar i kyrkan, vi är några som har pratat om att vara ledare, det vore kul.

Text: Cecilia Sundström
Foto: Privat och Cecilia Sundström

KONFIRMATION betyder bekräftelse. Det är dopet som bekräftas. I Svenska kyrkan döps man ofta som barn och konfirmationen ger tillfälle att lära sig mer om den kristna tro man döpts till. Även den som inte är döpt är välkommen till konfaundervisning, och erbjuds att döpas före konfirmationen.

